

», og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.«

§ 11. ---

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

§ 3

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter *stk. 2* som nye stykker:

»*Stk. 3.* Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand samt faste installerede elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg beregnet til rumopvarmning.

Stk. 4. Virksomheder kan vælge mellem følgende 3 principper i opgørelsen af den mængde elektricitet, som er omfattet af *stk. 3*:

- 1) den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler, eller
- 2) den fremstillede mængde varme opgjort efter måler multipliceret med 1,1, eller
- 3) den installerede effekt multipliceret med 350 timer pr. måned.

Stk. 5. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af *stk. 4*, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og denne lov med 42,5 kr. pr. gigjoule (GJ) varme. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 42,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Stk. 6. For virksomheder, der den 6. april 1995 har tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 11, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 545 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter *stk. 5*, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden.

Stk. 7. Bestemmelsen i § 11, *stk. 7*, i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., finder tilsvarende anvendelse.«

2. I § 11, *stk. 3*, der bliver *stk. 8*, ændres: »*stk. 9*« til »*stk. 12*«.

§ 11. ---

Stk. 3. Afgiften tilbagebetales efter *stk. 1* i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for elektricitet og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. *stk. 9*.

Stk. 4. ---

3. § 11, *stk. 4* og *5*, ophæves.

Stk. 6-8 bliver herefter *stk. 9-11*.

Stk. 4. Ved opgørelsen af forbruget efter *stk. 1* medregnes ikke afgift af afgiftspligtig elektricitet, der anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden.

Stk. 5. Skatteministeren kan dog gøre undtagelse fra bestemmelsen i *stk. 4*, når energipolitiske hensyn taler derfor.

Stk. 6. Tilbagebetalingsbeløbet efter *stk. 1* opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter nærværende lov af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtig elektricitet og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet kan dog omfatte flere perioder under ét.

Stk. 7. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb.

Stk. 8. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

4. I § 11, *stk. 9*, der bliver *stk. 12*, ændres: »*stk. 3*« til »*stk. 8*«.

Stk. 10 bliver herefter *stk. 13*.

Stk. 9. Virksomheder, der leverer elektricitet og varme, skal mindst én gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgø-